

De Probatis|| Sanctorvm|| Historiis

Partim|| Ex Tomis Aloysii Lipoma-||ni, Doctissimi Episcopi, Partim Etiam||
Ex Egregiis Manuscriptis Codicibvs, Qvarvm permultæ antehàc nunquàm
in lucem prodiêre

Complectens Sanctos Mensivm Novembris Et Decembris

Surius, Laurentius

Coloniae Agrippinae, 1576-

VD16 S 10263

De S. Leopoldo Austriae Marchione & Co[n]fessore, Oratio Francisci Pataui
aduocati consistorialis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77423](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77423)

Igitur Santonas regressus, noctū & interdū ob sui custodiam eo laborabat vigi-
 lantius, quo Dominum in proximo esse didicerat certius, vt, quacunque hora ve-
 niret, vigilans & paratus pulsanti aperiret. Qui enim tam longo ætatis tēpore bonum
 certamen certauerat, & tandē cursū consummauerat, de religione coronam
 iustitiæ reposcebat, quam sibi iustus iudex reposuerat. Reddidit ergō terræ, quod
 erant suum: cæli cum tripudio sanctorum eius exceperunt spiritum. Recepturus mer-
 cedem laborum, deductus est in via mirabili manibus Angelorum. Qui enim in terris
 Angelicam vitam duxerat, modō in cælis eis conuiuendo æternaliter exultat. Vixit
 centum triginta annis, obiit 17. Calendas Septembris.

Decedit æ
vita.

Prolixa eius
ætas.

CAP. XXVII

Leontius Episcopus gaudens super thesauro sibi cælitus destinato, & posteris suis
 æternaliter profuturo, decreuit eum glorificare honorifico sepeliendi officio:
 constructaque noua ecclesia, corpus eius, vt spiritus sancti organum, in illa sepeliuit
 eum decenti reuerentia. Nec potuit abscondi in terris, cuius meriti modō esset in
 cælis. Eodem enim die, quo in mausoleo positus est, duobus cæcis visus redditus est,
 energumens à dæmonis infestatione liberatus est. Die post humationem tertia,
 contracto cuidam restituta est medela, muto loquela. Postmodū verō meritis S.
 Maclouij tanta Dominus gessit ibidem miracula, quanta nec narrare lingua, nec
 continere valet membrana. Multiplicibus ac frequentibus sancti huius intercessio-
 nibus, subueniat nobis omnipotens Deus, cunctisque eius præconia celebrantibus:
 Qui viuat & regnat per æterna seculorum secula, Amen.

Honorifica
sepultura.

Miracula.

ORATIO DE SANCTO LEOPOLDO AV-
 STRIÆ MARCHIONE ET CONFESSORE, HABITA A

Francisco Patano Advocato consistoriali, 12. Calendas Decembris anni

1484. sedente Innocentio VIII. & Friderico III.

Imperatore suadente: in publico
 consistorio.

Iquam dicendi facultatem, si quod humanum ingenium
 posse satis exequi laudes diui Leopoldi existimarem, P.S.
 Reuerendissimi domini: non ego apud vos ad eō aude-
 rem, vt viri tanti virtutes exiguis dicendi viribus vellem
 attingere, & debilis in re tanti ponderis in exercitatusque
 athleta certamen hoc inire perarduum. Sed quoniam
 nemo tam eloquens, tam felici ingenio præditus est, vt
 eius magnitudini virtutum orationem æquare valeat:
 immō cuiusuis disertissimorum eloquētia, studium, ope-
 ra, facultas, ingenium, longē superatur & deficit, cum vel
 cogitare, vel expromere verbis conatur, quantum mori-
 bus, quantum denique tota vita claruerit: hinc ego, etsi in hoc mihi inusitato gene-
 re dicendi parū vehemēs orator videar, tamen pro mea tum in eum ipsum pietate,
 tum in vniuersam Christiani ritūs religionem obseruantia, dicendum vel id mihi pro
 viribus censeo. Neque enim id alienum siue officium siue patrocinium à quoli-
 bet puto homine Christiano, quando omnes debiliores sunt, quā vt de tanta re
 satis dicere queant. Accedo igitur ad vestrum venerandum & planē diuinum con-
 spectum: vestra vtōr liberius dignitate, fretus videlicet pietatis quo fungor officio,
 certusque apud vos plus valere loquentis animum in causa pia, honesta, religiosa,
 sancta, quā orationis copiam & ornamenta vacua negotio rerum & autoritate.
 Et si mansuetudo sanctitatis vestræ sepennmerō mihi pijs humanasque causas & pro
 pauperibus peroranti faciles porrexit aures: quanto faciliores in præsentia sperare
 possum illas mihi porrigi? Cum hīc de religione, de vera, de sancta republica, de fide
 agatur catholica: dum virum insignem pietate laudamus, eumq; ipsum referendum
 in sanctorum numero ducimus. Leopoldum dico, quem solum in terris Deus ipse
 immortalis nobis præcipuo exemplo constituit. Alios nanque ad beatam vitam libe-
 rius euexit solitudo, atque ab humanis negocijs separatio, remotaque vita & à seculi
 curis penitus expedita. Vnum hunc inter paucissimos mortales humanis implicatum
 rebus

15. Nouēbb.
Cap. 1.

S. Leopoldi
moribus &
vita clara.

CURIUS

guber
nober

RVIII

5

rebus humana contempisse, & inter ipsarum humanarum rerum impedimenta
 per diuini inhæsisse constat. Rarum profecto & memorabile sanctitatis exemplum
 qui dum in cœtu vixerit, humanarum minimè curarum expers, inter diuina adco
 versatus, quod non nisi arbitrandum sit ipsum cœlestem gloriam consecutum.
 cum hic maximè status, ea vitæ conditio distrahere soleat: in eo potissimum sancti
 tas quaesita & inuenta sit. Nam & si plurima sit dignum laude, tamen per difficile
 iores nostri iudicauerunt, in magna videlicet peccandi licentia iuste vixisse. Accedit
 rei vxorix & liberorum cura. Quod quidem (vt cum Apostolo dicam) à cœlesti
 cogitatione maximè diuidit.

1. Cor. 7.

Cap. 2.

Aggredior igitur **his** munitus præsidijs, Redemptoris implorato numine, sine
 nihil incipere fas est: vitam beati Leopoldi ab omnibus planè imitandam ac
 probatissimos mores, frequentissimam deinde miraculorum multitudinem, ex
 caturus: vt in actis cõstat, super ea re de cuius agitur canonizatione productis cor
 reuerendissimis in Christo Patribus, Rodorico Portuensi Episcopo sanctæ Romanæ
 Ecclesiæ Vicecancellario, Marco Episcopo Prencestino, Francisco sancti Eustachij
 acono Cardinali, ad talia obeunda deputatis. In quorum enarratione, compendiosè
 rerum magnitudine cum tempore quo illa recensebo, paucis me percurrisse
 dicaturos non dubito. Illud in primis rerum natura vel lata lege fixit, vt à robore
 bur generetur, ab aquila similis auis, & à forti ac constanti idem nascatur: & com
 nil existimamus fieri posse. Leopoldus cognomento Pius, patre Leopoldo Mar
 chione Austriae natus est, familia vtriusque parentis illustri, & tota diuini cultus, & in
 duo præcipuè claruere, religio & populorum regimen. Cui omnia pietatis munera
 adiunxit, & in eo tenore perseuerauit, vt animi moderatione & misericordia re
 quos anteciret: Maioresq; suos orthodoxos tanto antecelluit, quanto Pij cognome
 quo Leopoldus meruit insigniri, cæteris præstat. Leopoldus enim Pius vbiquè in
 bitur, hocque ei cognomen viuienti inditum est, quod post trecentos & quingenta
 ta ferè annos, quibus in Domino quieuit, adhuc inconcussum inextinctum quæ ma
 net, & æternum seruat per secula nomen. Hic ab infantia non se delicijs aut volupta
 tibus quibus ætas illa permaximè irretiri solet, neque ijs quæ omnes faciunt pueri
 accommodauit, aut aliqua ex parte corrupit inter regios luxus opesque innumeras
 ab omnibus enim huiusmodi se abdicauit: & quod iam Dei nutu fas est credi, inter
 tot rerum omnium delicias, sobrium, continentem, abstemium, & in carne quo
 dammodò viuentem præter carnem carneres: & eousquè, vt qui illius temporis re
 gestas & huius incorrupti viri vitam conscribunt (qui quidem plurimi sunt dignissimi
 scriptores) vnum hunc pleno commendant ore, admirantur, extollunt, solumque
 adolescentem dicunt earum rerum expertem quas fert adolecentia.

S. Leopoldi
 patria & pa
 rentes.Cur Pius
 cognomi
 natus.In carne
 ter carne vi
 uere, Ange
 licum est.

Cap. 3.

Huic non equi, non canes præcipuum fuere studium: sed diuina eloquia, verèque
 fidei cultus assiduus cognitioque studiosissima placuere. Sæpius enim sacros codices
 intentum erat videre: nec à diuinarum rerum contemplatione seu operatione
 cum inuenire facile fuisset. Genitore vita functo, regni habentis hæreditario iure
 susceptis, populos natura feroces ea moderatione animi gubernauit, vt eis non par
 esse sed prodesse curaret, & se rectorem & exemplum ad benè beateque viuendum
 subditis præberet. Quippè qui non eorum opibus (vt nonnullis regnantium mo
 erat) inhiaret: sed populum sibi à Deo commissum rectè, quietè, sanctè, ac æqui
 lance conseruare studeret: horumque animas vnà cum sua innoxias, mundas & Deo
 gratas reddere, bonos propositis præmijs meliores efficere, summisque honoribus
 afficere gauderet. In iure erga fontes administrando ita se habuit, vt nunquam
 recordiæ fuerit immemor, iuxta illud: Nolo mortem peccatoris, sed vt magis con
 uertatur & viuat. Ità vt, cum scelera coërceret, à tormentis aut cæde semper abstin
 ret: vt verus imitator Saluatoris haberetur. Vxor ei pari sanctitate ac moribus, Deo
 que Max. ità iubente, anno M. C. VI. oblata Agnes Imperatoris filia, pudicitia in
 gnis, & quæ viro spontè ad bona opera properanti calcaria subderet. Et quod præ
 cipuum munus mulierum dicit Iuriconsultus foecundissima, liberos duodecim
 enixa est, ità quòd ex ipsa foecunditate intelligi potest, verum Dei cultum, quo viri
 vxor ducebantur, ipsi viuentibus hæc beatitudinis pignora non denegasse: vt illa
 verè testari possit: Vxor mea sicut vitis abundans in lateribus domus meæ: filij mei
 sicut nouellæ oliuarū in circuitu mensæ meæ: Ecce sic benedicetur homo qui timet
 Dominum. Inerat enim illi foecunditati iuncta continentia quædam: & ità quòd
 dice

Mortuo pa
 tre, vt se in
 principatu
 gesserit.

Ezech. 18. 33.

Agnes vxor
 eius, Impe
 ratoris filia.

Psal. 127.

diceret Hieronymus, non voluptatis impetu, nec præceptis ad ipsius ferebatur affectum. Quoniam qui de genitura sunt authores, illud imprimis adstringunt, ut longum post interuallum & cum sobrietate fiat commixtio: aliàs quoad impotētiam aliter se copulantes ebrijs decrepitis & infantibus eos comparari non est dubium, Auicenna teste & alijs authoribus medicæ artis. Quo fit, ut cum hic Leopoldus suum vas, iuxta dictum Apostoli, cum omni sanctitate custodiret, non voluptatis sed procreandæ sobolis gratia & non aliter congredebatur vxori.

Hic ergo sic sanctissimo copulati matrimonio, mira cum essent ambo præditi bonitate, ambo in redemptorem nostrum pientissimi, nilque indiēs cogitarent nisi quo maximè pacto placere ac summo Deo gratificari possent: concordēs animi & vno spiritu arbitrati rem gratam altissimo fore, si quam ære proprio sacram construerent ædem, cui quæque cōmoda & ministeria præstō essent: beatæ Mariæ templum condere, in eoque sanctæ & approbatæ religionis viros collocare decreuerunt, quorum precibus, beatæ Dei genitricis intercedente, salutis eorum æternæ felicitas impetraretur. Et cum de loco ædis construendæ cogitarēt, miraculo datum est (vt in vrbe Roma de niue scribitur) diuina quasi voluntate ventus coortus flammæolum Agneris capite leuiter sublatum procū ab oculis in remota detulit loca, quod nono post anno, cum relaxandi animi gratia vir Dei deambularet oculosq; ad vepres verteret, conspectum super frutice illæsum & inuiolatum lætabundus accepit. Deindè velut Deo iubente ædificatum templum, est beatæ Mariæ virginis dicatum, conspicuum & opulentum, situm in ripa Danubij octauo à Vienna lapide: duratque adue nouum claustrum burgum cognominatum. Sed cum eius templi fundamenta iacienda essent, proceres & magnates qui cum eo aderant illud monēbant, vt ipse primus in fundamentis poneret lapidem. Verum ipse studiosus humilitatis, eorū vanis monitis subridens, sacerdotum id esse muneris persequeretur affirmavit. Nimirum accessit Ortho loci eius Præpositus primus lapidem iecit, post alij subsecuti sunt. Finito operi dotem dedit, priuilegio sanxit, ibiq; Canonicos quos seculares vocant sacris præesse voluit. Vbi cum negligentius ministrarent, Canonicos regulares beati Augustini, sanctimonia vitæ præditos & fidelibus gratos, qui adhuc præfunt, substituit: conuocatis prius ad id opus Conrado Saltzburgenfi tunc Episcopo, Raimario Episcopo Patauenfi, & Romano Curcensi Episcopo, alijsque non spernendis consultoribus. Deindè, vt fortius omnia teneretur, ab Innocentio secundo Pontifice maximo, sine cuius autoritate omnia irrita existimamus, Leopoldo per nuncium poscente confirmata sunt. Exant Pontificis illius literæ, quibus ob præclarum hoc facinus, Leopoldi bonitatē ac fidem commendans, etiam beati Petri filium reuerenter ac religiosè appellauit. Exant pontificale priuilegium, quo canonicis multæ conceduntur immunitates. Eugenius etiam tertius Pontifex maximus Viterbij, & Vrbanus quartus successor Verona, literis Apostolicis, priuilegijs ac monumentis, pro confirmatis & benè gestis rebus, pro Leopoldi meritis post eius obitum habuere. Ità & Innocentius sextus, cum referre Leopoldum ob singularissima eius in Deum benemerita in numerū Sanctorum decreuisset, & iam super ea re legatos in Germaniam misisset, incrementibus bellis, efficere quod vehementer optabat non potuit: vel, vt verisimile fit, pullulante etiam Boëmica hæresi, coactus ab incepto desistit. Is enim patria Leuionensis inter maximos vriusque Iuris consultos aduocatus celeberrimus fuit, & cuius virtute Ecclesiæ patrimonium recuperatum est medio Aegidio Cardinali Hispano: cuius opera & ingenio quàm plura præclara facinora tempore suo peracta fuerunt. Sed ad rem redeo.

Alterum monasterium ordinis sancti Bernardi ædificauit sub titulo salutiferæ Crucis in valle nemorosa, duodecimo à Vienna lapide: in quo quàm plurimi monachi & ministri abundè aluntur. Instaurauit à maioribus suis antè conditum, sed relictum, vi atque hostili metu procū abactis & deletis hostium viribus atque incursionibus, ampliori etiam fructu dotauit. Hæc Leopoldus, beatissime Pater, inter tot regni occupationes ad thesauri cælestis reconditoria viuens posuit, hanc sibi voluntatem delegit, his veris delicijs vsus est, hoc sibi ad futuram vitam iter aperuit: & in tam laudibili beneuuendi tenore, & tam præclaris monumentis, M. c. xxxvj. salutis anno orbe cessit cælosque migravit. Post cuius obitum idem Innocentius secundus Pontifex maximus, non vnīs literis, paterna vt decet charitate tan-

Continentia coniugalis quæ.

1. Tim. 4.

Cap. 4.

Diuinitus ostenditur locus, constructæ basilicæ aptus.

Extrahitur ecclesiæ collegiaria in honorem Mariæ Virginis.

Cur. Leopoldus beati Petri filius dicitur.

Boëmica hæresis à Ioanne Hus excitatur.

Cap. 5. Alterū exstruit monasteriū S. Leopoldus.

Annus, obitus eius.

CURIUS
gber
rober
RVIII
5

ti viri vxorem & filios honestavit : & collato eidem Leopoldo benedictionis & absolutio- nis munere, non exiguis laudibus ipsius sanctitatem prosecutus est. Accessit hoc amplum testimonium atque pro dignitate Vicarij omnipotentis Dei predecessoris tui ad augendum Leopoldi gloriam & sanctitatem. Poscebant idem gloria eius merita, poscebant id cura, labores & vigilia, omni tempore pro inco- rupta religionis metu. Non enim aliter esse potuisset de tam integro & consum- mato erga Deum viro. Non indiget profecto laudatore atque enarratore gestarum tum is qui ita se gessit, vt opera ab se palam edita multis locis testimonio sum- mae cuius vitae rumor in exemplar venerit. Refero vera, Pater sancte, non vana loquor, non vtor carmine ficto : adsunt enim praecleara & non vulgaria monumenta, &

Multorum scriptorū de sanctitate S. Leopoldi testimonia.

res ipsa fidem verbis praestat. Singulare monumentum Regumberti de probatio- ma Leopoldi vita, de sanctissimis moribus extat : necnon in cœnobio Claustris- genis vetustus inspicitur codex, in quo Leopoldorum familia summa cum ven- ratione & praecipue praesentis Leopoldi natalis dies tenorque vita legitur. Ermo- nasterio Nouimontis altero Martini codice Praedicatorū ordinis, per tempora digestionem confecto, plurima de Leopoldo cōmemorantur. Idem testatur Andreas annalium Christianorum conditor. Sic & in alio codice monasterij No- burgensis Heroico hexametro & carmine dactylico multa huiusmodi referuntur. Sic & in cœnobio Calinenſi Cisterciensis ordinis liber seruat, in quo miracu- liffimus inclyti viri leguntur. Idem non praeerit Honorius non vulgaris auctori- monumētis monasterij Cellae Mariae. Quid referam de libro temporum, quae de rebus Austriae Haselpach Theologus non mediocriter digessit? Quid de vetusto dice nuperrimè reperto in bibliotheca Posoniensis Praepositi : cuius locupletis mus testis accedit R. dominus Cardinalis sancti Marci, cui, cum tempore Xistii predecessoris sanctitatis vestrae legatus Pannonijs praesideret, Leopoldi vitam eiusque mores integerrimos inspiciendi cura demandata est. Quid de Pij secundi praetor-

Item Pij II. quae Aeneas Syluii vocant.

foris etiam S. V. summae doctrinae viri, historiarum auctoris, & veterarum rerum indagatoris accerimi, historia de principibus Austriae, eo veriore quo ab hominū vltima dignitate & penè in terris diuinæ conscripta, dicam? Multa ille equidem de eodem Leopoldo grauitate, ornate & accumulatisimè, vt sui moris erat, conscrip-

Cap. 6.

Iam habes, beatissime Pater, de vita Leopoldi, moribus ac sanctissimis institutis & gubernandi suos probatissima ratione, quae non sine magna laude viuens exegit & quanti Pontifices praedecessores tui eum fecerint : Innocentius maxime secura-

Innocentius II. S. Leopoldi contemporanæus, quanti eum fecerit.

mus, qui munere benedictionis & absolutiois post mortem condonato, talia, tanta, tam praecleara, sanctitatem omnia spectantia de eo praedicauit exempla, quibus non solum persuadere nobis possumus, immò credere cogamur Innocentium fecundum non nisi pro sancto Leopoldum habuisse. Restat vt sacratissima vitae potiam memorata, non leue testimonium adducam. Magna quidem res est, quae solum in catalogum sanctorum scribere compellit. Animaduerte obsecro, Pater sancte,

Sanctorum vitæ, incitamenta ad bene operandum.

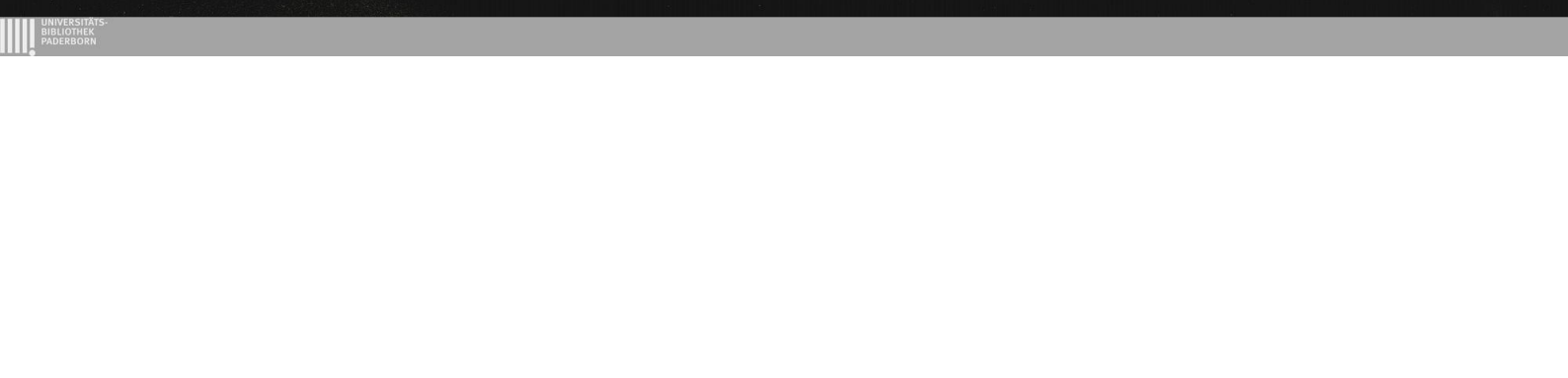
haec enim silentio praetereunda non sunt, cum scilicet incitamentum sine certitate ad bene beateque viuendum. Labor enim fastidium afferre nō debet, quando in- dabile & certum expectatur praemium. Maius aeterna gloria dari nō potest : & quod rebus supernaturalibus se asserit. De miraculis loquor & praecipue Leopoldi vt annalibus Germanorum late & copiose narratur. Referre non piget, vt quaedam eorum monumentis seruata haec leguntur :

Cap. 7.

Mulier quaedam Carinthia, immundo vexata spiritu, Leopoldi ope liberata. Puer mutus nouem annis ex Herzogemburga, vocalis fit. Alius caprus manibus & pedibus, conualuit. Presbyter Herbipolensis cæcus, reliquis tenebris, diem vixit. Virgo ic̄ta fulmine, reuixit. Altera lapillo obcaecata, Leopoldi tumulo porrecta precibus, recuperat visum. Puer chiragra laborans & officio manuum penitus carens, eiusdem ope salutē recipit. Sic & mulier podagra vno pede, & alter duobus eiusdem ope liberi fiunt. Eques quidam gutture tumefacto, ossibus crescentibus ita eius miraculo liberatur, vt sine cicatrice vel alio signo liber factus fuerit.

Innumera- bilia miracula S. Leopoldi.

Alia mulier aere alieno grauis, cum à creditoribus vehementissimè vrgeretur destituta soluendi spe, Leopoldi tumulum adiit, ibique nō sine magno dolore in genuit, numini se commendans. Audite fuerunt preces, & vox auribus quiescentibus intonuit, vt domum repeteret, & scrineum aperiret, quo inuētura erat satisfactio.

nis debiti schedulas: quod ubi inuenit, domos creditorū, qui & Christiani & Iudei erant, petijt, vt chartas obligationis redderent. Qui responderūt, se dedisse cuidam vestibus caelestibus induto, & qui debita soluerit. Tunc statim exhilarata mulier, apertissimē intellexit Leopoldum fuisse, à quo mortales plurima miraculorū beneficia & assidue accipiunt. Sed longē maiora multoq; præclariora fecisse constat Leopoldum, quæ omnia literarum monumentis mandata tunc interiēre, cum monasteriū Nouumburgæ incendio conflagrauit. Circa quorū solennia etsi cōplura in medium adduci possint, loco & rei quam sum explicaturus fortē nō inconuenientia, potissimum in his quæ ad fidem, ad grauitatē, ad constantiam, ad cōcordiam testium spectant: cum sint accuratē diligenterq; discussa ab ijs qui summę rei præferunt, pro præpositis cōsultō præterire statui. In his etenim adfunt Leopoldi miracula non à leuibus mulierculis, non à senibus deliris, nō à corruptis, non ab inconstantibus, sed ab hominibus fama & integritate præditis: nō gratia, non amore, non prece, non precio, non vi, nō meru, nec deniq; vlla spe, pro veris comprobata. Accedit adhuc cretium multitudo in vnū idemq; consentiens: quæ vulgata fama Leopoldi mores, fidem, iustitiā, religionem, pietatem, constantiam, integritatē, sanctimoniam vita, testantur abundē. Quæ cum irā sint, absq; prædictorum in singulis repetitione, ad enarrationem deueniam miraculorum, ex quibus sanctitas hominis facillimē percipi potest. Et cum illa recentissima sint, & quæ nostra vidit ætas, centum & nonaginta miraculis corroborata R. domino S. Marci tunc vt suprà Legato: paucis absoluam, præclariora duntaxat explicans. Reliquorum numerum in medium afferens, nec ea penitus exhauriam, sed degustantis more percurram.

Egregiū fanē miraculorum.

Multa eius præclare gesta incendio perierunt.

Cap. 8.

Quedā mulier dolore capitis liberatur.

Item alia.

Alius quidā à dolore dē-tium.

Item alius à dolore capitis.

Quidā puer curatur à ruptura.

Item alius.

Item alius.

Cap. 9.

Mentruosa libera curatur.

URRIUS
guten
sober
RVIII
5

Agnes vxor Iohannis Aufman, annos nata sexaginta, quintus testis, ab infantia post quartumdecimū diem, immēso capitis dolore tribus diebus excruciatā, medicorum & omni humana spe destituta, precibus emissis, nuncupato ad Leopoldum voto soluto, libera fit: & statim acsi nūquam illa aduersa laborāset valitudine, nec ampliū tali morbo affecta est. Hoc testatur ipsa super xix. articulo, quod post mortem Leopoldi varijs claruit miraculis, existimans id alio modo accidere nō potuisse. Et hoc anno M. cccclxvj. circa Pentecosten. Alia mulier, quadagesimo octauo testis, ingenti capitis dolore vexata, & cui iam portio sinistra partis oris maxima cum deformitate defecerat, quatuor mensibus destituta spe medicorum, nuncupato voto, cōualescere cepit: soluto, libera fit. Hoc testatur & ipsa eodē anno.

Volfgāgus Pataniensis, lxxvj. testis, dolore dētiū viginti annis affectus, itā q; singulis annis quādoq; viginti cōtinuos dies nō sine magno gemitu p̄teriret, audita fama Leopoldi, voto emissō statim liberatur, nec vnq; ampliū tali morbo laborauit. Et hoc anno lxxvij. in die Cinerū, qua die increfcēte dolore, cōpleto voto sanū se vidit.

Valentinus Pataniensis diocesis, testis cxxij. annis duobus laborās ingenti capitis dolore, & cum septem hebdomadibus somno caruisset, adhibitis quibuscunq; & non sine impensa medicis Christianis & Hebrejs, quos adire potuit, tandē precibus porrectis ad Leopoldum liber fit. Hoc testatur ipse, in medium adducens quā plures testes, affirmās nullo modo se liberari aliter potuisse. Et hoc anno sexagesimo octauo circa Resurrectionem.

Volfgangus Pataniensis, lxxvj. testis, infantē filiū quatuordecim diebus laborantem dolore tumefactionis inguinum & ruptura, in diēs languore excrefcēte, voto nūcupato statim liberū vidit, circa Natiuitatem Domini anno sexagesimo octauo. Sic deponit ipse, addens se non manifestantem citatum ad hoc à Cōmissarijs, puerum vidisse stentem & se torquentē dolore vchementissimo, persuadensq; sibi hęc accidisse q; non manifestāset, Commissarijs retulit: domum deindē rediens, letum acridentem puerum vidit. Alius dimidio anno passus rupturā à die natiuitatis, (quod indicium est morbi incurabilis) mater decurrens ad benemerita Leopoldi, sanum puerum vidit. Hoc testatur eodē anno mater fuisse: contestē habet vnum.

Anna vxor Stephani, puerum habēs annorū septē, in quartum mensem suæ natiuitatis fractura inguinum laborantē, quatuor verō mensibus excrefcēte dolore, itā q; niger quandōq; vt mortuus videbatur: nuncupato voto in die Simonis & Iudæ anno sexagesimonono, dum arbitraretur filiū mori, sanū & statim liberū cōspexit.

Mulier non valens mediam acūs partē manu sinistra extrahere, vehemētissimo dolore cruciata, eodem anno inuocatione sola libera fit. Hoc testatur & ipsa. Elisabeth ciuitē diocesis, viginti annis mēstruis propē exanimata, meritis Leopoldi

libera fit anno sexagesimonono. Mulier octo annos sanguinis fluxu excruciatu expertis varijs medicorum curis, ad tumultum Leopoldi proficiscitur: ubi statim cessat fluxus, & ab ea hora testatur ipsa nescisse morbum illum. Duos alios similiter morbo laborantes, ope Leopoldi liberatos, testibus comprobatur.

Magdalena Georgij Patavienfis vxor grauida, liiij. testis, cum ob nimium tumorem ventris ingenti dolore vexaretur, superuenientibus & mensuris, iam & a medicis ab obftrictibus salute desperata, implorata ope diui Leopoldi, nuncupatoq; votum marè peperit: statimq; & tumore & dolore liberata est, anno sexagesimo sexto cetera Natiuitatem. Hæc contestes habet duos. Sic & aliæ duæ in partu nimium laborantes eodem morbo liberantur, & felices enixæ sunt. Elisabeth Stephani vxor, dolore

ilium excruciatu, iam menses sex varijs medicorum remedijs frustra expertis, ad Leopoldum confugiens, eiusque numini se commendans: quod tam diu à medicis nequiebat, post tres dies quam sese commendauerat, à diuo sanitatem recipit.

Martha Patavienfis ex colico laboras iam biennij intervallo, manibus ita imbecillis ac propè stupidis, vt earum vti ministerio non posset, ab eodem diuo Leopoldo, ad cuius auxilium opemque confugerat, fit incolumis.

Thomas Patavienfis, lxxiij. testis, vir & nobilis & prudens, nouem menses manibus ac pedibus stupidis, quos contractos vulgò vocant: quam neg; apud medicos, apud balnea potuit, apud diuum Leopoldum medicinam salutis inuenit, anno sexagesimo. Mulier per sexdecim annos lecto decumbens, manibus pedibusq; contracta, cum nulla posset medela sanari, omni humano auxilio desperata, ad tumulum Leopoldi deducta ilico sospes euasit.

Anna Iohannis Patavienfis vxor, cxv. testis, manibus item pedibusq; morbo implicitis, ad sepulcrum diui Leopoldi delata, factis precibus saluteq; impetrata, post diebus omnem morbum doloremq; deposuit, anno sexagesimo secundo. Eodem modo Dorothea Iohannis vxor ita phrenesi acta, vt suorum neminem agnosceret, vincita manibus pedibusq; ne quid eo furore impulsu mali committeret, ad sepulcrum Leopoldi delata, quod vt faceret, in somnis admonita erat, voti reducta est. Hoc de se ipsa testatur.

Lodouica proba mulier, post editum infantem mente capta est, postque menses quatuor ad eiusdem diui sepulcrum cum delata esset, pristina restituta est sanitati. Mulier pedibus podagra laboras, nuncupato voto, conualescere cepit: cõpleto, salutem recipit. Alterius ab eodem morbo affecti vnde

dem modo Dorothea Iohannis vxor ita phrenesi acta, vt suorum neminem agnosceret, vincita manibus pedibusq; ne quid eo furore impulsu mali committeret, ad sepulcrum Leopoldi delata, quod vt faceret, in somnis admonita erat, voti reducta est. Hoc de se ipsa testatur.

Lodouica proba mulier, post editum infantem mente capta est, postque menses quatuor ad eiusdem diui sepulcrum cum delata esset, pristina restituta est sanitati. Mulier pedibus podagra laboras, nuncupato voto, conualescere cepit: cõpleto, salutem recipit. Alterius ab eodem morbo affecti vnde

dem modo Dorothea Iohannis vxor ita phrenesi acta, vt suorum neminem agnosceret, vincita manibus pedibusq; ne quid eo furore impulsu mali committeret, ad sepulcrum Leopoldi delata, quod vt faceret, in somnis admonita erat, voti reducta est. Hoc de se ipsa testatur.

Lodouica proba mulier, post editum infantem mente capta est, postque menses quatuor ad eiusdem diui sepulcrum cum delata esset, pristina restituta est sanitati. Mulier pedibus podagra laboras, nuncupato voto, conualescere cepit: cõpleto, salutem recipit. Alterius ab eodem morbo affecti vnde

dem modo Dorothea Iohannis vxor ita phrenesi acta, vt suorum neminem agnosceret, vincita manibus pedibusq; ne quid eo furore impulsu mali committeret, ad sepulcrum Leopoldi delata, quod vt faceret, in somnis admonita erat, voti reducta est. Hoc de se ipsa testatur.

Lodouica proba mulier, post editum infantem mente capta est, postque menses quatuor ad eiusdem diui sepulcrum cum delata esset, pristina restituta est sanitati. Mulier pedibus podagra laboras, nuncupato voto, conualescere cepit: cõpleto, salutem recipit. Alterius ab eodem morbo affecti vnde

dem modo Dorothea Iohannis vxor ita phrenesi acta, vt suorum neminem agnosceret, vincita manibus pedibusq; ne quid eo furore impulsu mali committeret, ad sepulcrum Leopoldi delata, quod vt faceret, in somnis admonita erat, voti reducta est. Hoc de se ipsa testatur.

Lodouica proba mulier, post editum infantem mente capta est, postque menses quatuor ad eiusdem diui sepulcrum cum delata esset, pristina restituta est sanitati. Mulier pedibus podagra laboras, nuncupato voto, conualescere cepit: cõpleto, salutem recipit. Alterius ab eodem morbo affecti vnde

dem modo Dorothea Iohannis vxor ita phrenesi acta, vt suorum neminem agnosceret, vincita manibus pedibusq; ne quid eo furore impulsu mali committeret, ad sepulcrum Leopoldi delata, quod vt faceret, in somnis admonita erat, voti reducta est. Hoc de se ipsa testatur.

Lodouica proba mulier, post editum infantem mente capta est, postque menses quatuor ad eiusdem diui sepulcrum cum delata esset, pristina restituta est sanitati. Mulier pedibus podagra laboras, nuncupato voto, conualescere cepit: cõpleto, salutem recipit. Alterius ab eodem morbo affecti vnde

dem modo Dorothea Iohannis vxor ita phrenesi acta, vt suorum neminem agnosceret, vincita manibus pedibusq; ne quid eo furore impulsu mali committeret, ad sepulcrum Leopoldi delata, quod vt faceret, in somnis admonita erat, voti reducta est. Hoc de se ipsa testatur.

Lodouica proba mulier, post editum infantem mente capta est, postque menses quatuor ad eiusdem diui sepulcrum cum delata esset, pristina restituta est sanitati. Mulier pedibus podagra laboras, nuncupato voto, conualescere cepit: cõpleto, salutem recipit. Alterius ab eodem morbo affecti vnde

dem modo Dorothea Iohannis vxor ita phrenesi acta, vt suorum neminem agnosceret, vincita manibus pedibusq; ne quid eo furore impulsu mali committeret, ad sepulcrum Leopoldi delata, quod vt faceret, in somnis admonita erat, voti reducta est. Hoc de se ipsa testatur.

Lodouica proba mulier, post editum infantem mente capta est, postque menses quatuor ad eiusdem diui sepulcrum cum delata esset, pristina restituta est sanitati. Mulier pedibus podagra laboras, nuncupato voto, conualescere cepit: cõpleto, salutem recipit. Alterius ab eodem morbo affecti vnde

dem modo Dorothea Iohannis vxor ita phrenesi acta, vt suorum neminem agnosceret, vincita manibus pedibusq; ne quid eo furore impulsu mali committeret, ad sepulcrum Leopoldi delata, quod vt faceret, in somnis admonita erat, voti reducta est. Hoc de se ipsa testatur.

Lodouica proba mulier, post editum infantem mente capta est, postque menses quatuor ad eiusdem diui sepulcrum cum delata esset, pristina restituta est sanitati. Mulier pedibus podagra laboras, nuncupato voto, conualescere cepit: cõpleto, salutem recipit. Alterius ab eodem morbo affecti vnde

dem modo Dorothea Iohannis vxor ita phrenesi acta, vt suorum neminem agnosceret, vincita manibus pedibusq; ne quid eo furore impulsu mali committeret, ad sepulcrum Leopoldi delata, quod vt faceret, in somnis admonita erat, voti reducta est. Hoc de se ipsa testatur.

Lodouica proba mulier, post editum infantem mente capta est, postque menses quatuor ad eiusdem diui sepulcrum cum delata esset, pristina restituta est sanitati. Mulier pedibus podagra laboras, nuncupato voto, conualescere cepit: cõpleto, salutem recipit. Alterius ab eodem morbo affecti vnde

dem modo Dorothea Iohannis vxor ita phrenesi acta, vt suorum neminem agnosceret, vincita manibus pedibusq; ne quid eo furore impulsu mali committeret, ad sepulcrum Leopoldi delata, quod vt faceret, in somnis admonita erat, voti reducta est. Hoc de se ipsa testatur.

Lodouica proba mulier, post editum infantem mente capta est, postque menses quatuor ad eiusdem diui sepulcrum cum delata esset, pristina restituta est sanitati. Mulier pedibus podagra laboras, nuncupato voto, conualescere cepit: cõpleto, salutem recipit. Alterius ab eodem morbo affecti vnde

dem modo Dorothea Iohannis vxor ita phrenesi acta, vt suorum neminem agnosceret, vincita manibus pedibusq; ne quid eo furore impulsu mali committeret, ad sepulcrum Leopoldi delata, quod vt faceret, in somnis admonita erat, voti reducta est. Hoc de se ipsa testatur.

Lodouica proba mulier, post editum infantem mente capta est, postque menses quatuor ad eiusdem diui sepulcrum cum delata esset, pristina restituta est sanitati. Mulier pedibus podagra laboras, nuncupato voto, conualescere cepit: cõpleto, salutem recipit. Alterius ab eodem morbo affecti vnde

esse nō amplius se scisse affirmavit. Michaëlem idem Leopoldus non solum febre, sed etiam multis alijs morbis inuocatus liberavit. Mulier anno continua exagitata febre, modò ter, modò quater in cam incidens valitudinem, tumefacta paralyti, eodem liberatur numine. Sic testatur & ipsa. Alios sex diuersis febrium generibus implicitos, à Leopoldo liberatos memoria traditur. Mulier quaedam pestilenti morbo affecta tribus partibus corporis, octo dies per inediam cum duxisset, pro mortuaq; haberetur, viso per somnium Leopoldo, salutem recepit. Alij item quinq; eodem affecti morbo, eiusdem diui auxilio se curatos esse testantur. Adolescentem aqua feruenti in faciem perfusum, cui maxima deformitas perpetuò duratura videbatur, liberavit Leopoldus.

Item alij octo.

Item sex à pestilentia.

Quidam per belli tempora conscensa nauì profecti ad cremandū monasterium Nouiburgense vnà cum oppido, subita tempestate acti, cum iam perituros se intellexeret, facti penitentes, inuocatoq; Leopoldo, nauì ad litus appulsa, statimq; cessante procella, liberati sunt. Mathias Furberger Pataviensis diocesis, cum ad persolendum votum, quod pro recuperata salute filiole sue beato Leopoldo emiserat, cum vxore filijsq; duobus & eadem filia sanitati restituta, qui curru uehebantur, secus Danubij ripam pergeret, euerso curru precipites equos, ipsamq; familiã per decliuum montis eo impetu ruentē vidit, vt ab ijs etiã qui aderant collisa omnia eorum membra cum à curru tum ab ipsis equis existimarentur. Ille verò, qui iam semel in salute filie diui auxilium expertus fuerat, idem pro vxore totaq; familia saluanda numen implorauit; voto emisso, in valle quò quadriga ruerat descendit, suosque omnes reducens, contra omnes naturæ vires, nō nisi numinis fauore gratulabundus amplexus est. Sic Mathias ipse, sextus testis, & Florianus famulus affuecrunt.

Benignitas sancti in penitentes.

Stupendū miraculum.

Iohannes scholasticus Pataviensis diocesis annos quadraginta natus, pedibus manibusq; ligatus & catenis, equidem & ab hostibus vnoq; pede ad currum adstricto, adeo quòd non sine ingenti dolore pedum & carnis ruptura: decurrens ad benemerita Leopoldi, liber à carceribus, à gemitu, & catena fit. Iureiuratio firmat hoc non nisi miraculosè fieri potuisse. Catherina vxor Nicolai Pataviensis, xcix. testis, non nisi adiuta baculo valens pedibus se mouere, absoluto voto, sana absque aliquo præsidio domum redijt, anno septuagesimo. & hoc miraculosè factum testatur & ipsa, contestem habens vnum.

Cap. ii. Caprius à vinculis & carcere soluitur.

Clauda ambulat.

Iohannes Fracher Pataviensis, cxlij. testis, duobus annis nō valens ambulare, pede sinistro laboras nimio dolore nuncupato voto & cōpleto, sanus fit, anno lxx. in Quadragesima. Iohannes Pataviensis, annos natus sexaginta, filiū habens claudū à natiuitate, casu accedens ad tumulū Leopoldi, precibus & lachrymis nūcupato & completo voto, sanum vidit filium, anno lxxj. Sic attestatur & ipse, addens hoc non nisi miraculo adscribens. Elisabeth testis accita ad miracula Leopoldi, cum rem negligeret, nec se iureiurando pateretur adstringi: subitum dolorem sensit, colore amiliso: statimq; penitens & diu se commendans, pulso dolore sana facta est.

Item duo alij.

Curatur post castigationem mulier.

Prefbyter cū laicis quatuor vi tēpestatis acti, ab eodē diuo, cuius numē supplices inuocant, periculo erepti sunt. Item tres alij idē passi, eodē modo liberati, diuota peroluerunt. Anna Pataviensis, per trienniū paralytica, ad tumulū profecta Leopoldi, sanatur. Item Michaëlē quendā per trienniū in lecto cubantem. Item Matthæum eodem morbo laborantem, in super & lumine captum, cum cera imaginulā vouisset, reddidit incolumem. Margaretha vxor Stephani eodē morbo implicita, ab eodē diuo liberatur. Lucas annos natus lx. luminibus captus, idq; per annos quatuor, ductus ad tumulū Leopoldi, recuperato visu domum rediuit.

Periclitates liberantur.

Quatuor paralytici.

Mulier quaedam per quatuor hebdomadas excæcra, cum nulla posset medicorum ope curari, voto completo quod ad Leopoldū emiserat, visum recepit. Infans pro dolore oculorū per octo dies excæcatus, siquādò aperire oculos tentabat, è palpebris eius sanguis exibat, pluribusq; per parētes remedijs frustra expertis, tandem diui Leopoldi auxiliū implorantes, filij salutē impetrarunt. Hoc Elizabeth mater testatur, contestē habēs vnū. Pari modo Iohāni per octo dies nihil videnti idē diuus sanitatē lucemq; restituit. Item puerū, cui tuberculū carnis sinistro oculo erat innatū, desperata salute ab oibus, inuocatus Leopoldus sanauit. Mulier quaedā triennio dolore oculorū afflictā, postremò cæca facta, à Leopoldo liberatur. Itē quatuordecim alij diuersis oculorū morbis afflictī, ab omni penitē morbo fuit immunes.

Multi cæci S. Leopoldi meritis vident.

Cap. 12.

Stephanus puer septem annorum, nec audiens nec ingrediens, eodem numine inuocato.

Kk 3 inuo-

URIVS

9000

RV III

5

- inuocato, sanitatem recepit. Mulier ob infirmitatem, quam in ore perpeffa fuerat per sex annos nullum rectè vt intelligi posset proferens verbum, voto completè examusim vocalis euasit. Adolescentula per integrum annum muta, surda & caeca iacens, diuo Leopoldo se cõmendans, pristina restituta est sanitati. Alius à natali die mutus delatus ad tumultu Leopoldi, loqui incepit. Barbara duobus mibus muta surdaque, pristinae salutis Leopoldo restituitur. Alium decem annos mutum liberavit Leopoldus. Georgius Hister per mensem surdus, Ite Thomas, Ite duo alij, à diuo Leopoldo auditu receperunt. Quidam cum auditu per mensem canisset, nec humano remedio curari valeret, ad merita decurrès Leopoldi, votum emisit, sanusq; effectus: spreto voto, in eundem incidit morbu: reiterato voto, cõualuit.
- Cap. 13. Iohannes Ruperger Mirbergaforensis, in carcere coniectus, vinculis implicatus manibus pedibusque, inuocato Leopoldo, miro modo carcerem egreditur, loco angusto quà exeundum fuit, vt capax hominis nõ esset: triplicè muru transit, lac nam aquè superat, nulla arte, nullo humano ingenio superabilè. Liberatus, numisq; oblitus, voto nõ persoluto, anno post in eundem carcerem conijcitur, iisdem vinculis vincitur: in quibus menses quatuor habitus, iterato quod neglexerat voto, per mensem liberatur. Tanta est Dei Opt. Max. clementia, vt ne spreto quidè spernentè dicitur.
- Spretus Deus, spernentem nõ deserit. Idem Leopoldus alium in carcerem cõiectum arctissimis vinculis liberat. Puer paruulus decem & octo ferme mensium, cum in scapham semiplenam aquæ cecidisset, atq; in ea dimidia horæ spatio permansisset, pedibus celu versus directè à matre Barbara & Petri vxore inuentus, ac domum Annæ vicinæ relatus, dum pro mortuo deploraretur, afflicta mater Leopoldi opem atq; auxiliu implorauit. Cum pro salute pueri imaginè ceream vouisset, puer contestim quasi à morte ad vitam reuocatus, mouere se atq; ad matrem respicere cepit. Deindè conuersus, persolendum diuo votum mater cum filio profecta est. Testis est Barbara mater contestè habens vnũ. Catherina filium Petrũ habuit duos natum annos. Isina uersam incidès valitudinè, quatuordecim ferme dies duxit inedia, nullo neq; cibo neq; lacte gustato. Itaq; cum, eius salute desperata, iam quæ ad funus necessaria erat pararetur, miraculoru diui Leopoldi recordata mater, eius numen inuocauit: quo factò, delatus puer ad sepulcrum diui, & risit & cibũ cepit. Alius itè puer annorum duoru, viingentis morbi pro mortuo deploratus, inuocato à patre Iohanne Vianense diui Leopoldi numine, statim reuixit. Eodè modo puer alius pro mortuo habitus, à diuo Leopoldo vitã recepisse affirmatur. Infantula quadã, ob ægritudinem per tres dies amissa loquela semimortua decumbens, cum iam parentes breui eam moriturã crederent, voto à matre emisso, quod vt faceret in somnis fuerat admonita, quam primũ loqui cepit, ab omni penitus ægritudine libera. Puer grauissima correptus infirmitate, ad extremũ itã debilitatus, vt mori crederetur: cum oblationè quadã pro salute filij diuo Leopoldo vouisset mater, ab ægritudine liber fit. Matre verò nõ offerente quod promiserat, idè puer iterũ in acutissimas incidit febres: reiterato voto perfecteq; adimpleto, peroptimè cõualuit.
- Idem Leopoldus mulierem quadã lepra liberavit. Adolescens à seipso ueneratus, incisis vt iudicabatur venis, repertus in lecto, mortuusq; ab omnibus indocatus: cum vltra horam nullũ vitæ signũ in eo apparet, emisso à matre voto, operationibus pristina adeptus est valitudinè. hoc de seipso testatur. Cõtestes sunt parentes. Sic & alios tredècim morituros, ad pristina bonam valitudinè redactos monumentis traditur. Sed quid de morituris dicam? quando etiam defuncti vitã, raro mirabilique Dei Opt. Max. experimento, positus Leopoldo votis, restituntur?
- Cap. 14. Elisabeth, lxxxj. testis super xix. articulo, quo queritur quid de Leopoldi miraculis noscatur: se vidisse affirmat puerum super altare positum ante monumentum Leopoldi, vbi aderat magnus gentium tumultus, nigrũ & omni iudicio exangui exanimemque, & precibus porrectis à nonnullis numini, viuum vidisse. Hoc & alij sex eiusdem loci indigenæ, addentes eum vidisse dum puteo extraheretur, nigrum vt supra, & in ecclesia, & si diuersis verbis, eadem tamen sententia confirmarunt. Testes in hoc deposuerunt omni exceptione maiores.
- Puer alius trimus, Wolfgangus nomine, eiusdem loci flumine lapsus, vbi aderam molenæ, perquisitus inuentus est: Semotus à loco vnde ceciderat, quantũ bis emissa valido arcu sagitta spatij complet, nullo viuacitatis in eo apparere signo: matrem verã ad Leopoldi benemerita, nuncupatis votis, restitutum puerũ ad primã vitam conspicit.

conspectus. Historia hæc non caret testibus. Nam & pueri patres Fredericus, super dicto articulo se vidisse testatur, & interfuisse dum rueret, multis & clericis & laicis videntibus, prout supra. & hæc anno milleno quadringentesimo septuagesimo, Septembri mensis. Sic & alij duo super circumstantijs & interrogatorijs legitime responderunt.

Puer pro mortuo habitus, cum ad sepulcrum beati Leopoldi delatus esset, subito miraculo vitam recepit. Hoc Barbara quinquaginta annos nata foemina grauis testatur. Alius puer trimus, Fredericus nomine, cum in puteum decidisset, ac per horam prope media mansisset sub aquis, eductus est puteo frigidus & niger, nullumque indicium vitae toto corpore pro se ferens, tandem effusus à matre precibus ad omnipotentem Deum, beatumque Leopoldum, pristinae salutis restitutus est. Bonreuerfer vxor Iohannis, & altera vxor Laurentij Saltzburgenfis diocesis, hoc fuisse & vidisse testantur.

Item alius.

Item alius.

Item alius.

Alius in ipso partu per horam, post partum verò plus, pro mortuo deploratus, cum nulla iam de eo spes esset, precibus porrectis à matre ad Leopoldum, timente furorem viri, ne crederet negligentia sua hoc peractum, repente & spirare & viuere cepit. Hoc Dorothea vxor Guilermi Patauenfis firmat. Dorothea vxor Guilermi Patauenfis diocesis, non sine ingenti dolore omnibus videntibus eam ferè mortuam, & puerum peperisse mortuum, eodem numine liberatur. Infans se mouere cepit & liber fit. Hoc mater, obstetrices duae, & aliae contestantur vicinae.

Puer quidam septem annos natus, in profluentem cadens, ac per duas ferme horas in aquis iacens, nullis occurrentibus, cum ea die ludis festiuis ferè totus populus concurreret: perquisitus tandem hasta, sub ponte repertus est: extractus, & ad domum portatus, nullo vitae signo apparente: cum feretrum iam luminibus accensus paratum esset, ad Leopoldum per matrem voto emisso, ilico mortem cum vita commutauit, multis videntibus, ac Deo & beato Leopoldo gratias agentibus. Hoc Margareta Friderici Patauenfis annos quinquaginta nata testatur.

Alius submersus vitam restituitur.

Alius puer Vianensis, statim editus plusquam hora media mortuus iacens, cum pro eius salute ad beatum Leopoldum facta preces essent, quasi tum primum anima in corpus infusa, data iterum vitam, ad multam perduxit aetatem. Vitus Vianensis oppidanus, etatis annorum quinquaginta, hoc firmat cum circumstantijs vt supra requisitis. O gratia homini benemerito gratis data. O diuine potentiae munus inaequabile: quo nostra quoque secula in posterorum felicem recordationem, non sine religiofa admiratione venire poterunt. nihil enim tantum ab oculis hominum natura remouit, nihilque tantum ab animis prudentium alienum esse constituit, vt aliquando diuina fauente gratia in mentes oculosque omnium redire non possint.

Alius mortuus reuiuiscit.

Quidam vxori irascens, quoddam monasterium claustrum Nouiburgenfis, veneratione beati Leopoldi, Martis post Palmarum diem quotannis eleemosynam panis, vini & trium obulorum accepturis obtulisset, in hæc verba prorupit: Vtinam eleemosyna viueres, ne quid auferres habuisses. raptisq; continuo, quae pauperibus destinauerat illa, domum reuertens, eo pane degustato, mandendo assumptum, neque deglutire potens, in lectum se contulit. Vbi hæc illac diu circunvolutus, pracluso spiritu occubuit: vt facile intelligamus, etiam ociosa verba vindicem habere Deum: neque impunè in illos, qui de se benè meriti sint, admitti nefarios sine animaduersione contumaciter permisisse. atque eius rei testis eiusdem filia est.

Cap. 15.

Celestis vita dicta in temerarium obrectarum pauperum.

Sed iam habes, Pater sancte, quid sedente Xisto Pont. Max. praedecessore tuo, ab Reuerend. dominis Cardinalibus in tam pium opus deputatis sit, R. domino Vicecancellario referente, cuius rei minimè, vt opinor, S. T. oblita est, cum vnus è sacro consistorio tunc esset. Idque iam omnes accepisse reor, quibus parentibus ortus Leopoldus sit, quam preclari, quamque illustres: quantum diuinis incuberit: quoniam pacto, extincto patre, se gesserit: quæ admodum leges iustitiaeque, coluerit, matrimonij seruauerit iura, quas aedes construxerit sacras: quati eum fecerint praedecessores tui, & dum vixit, & postquam è vita migravit. Habes & miracula, testimonia vitae, tum magna tum maxima, & quæ prior, & quæ nostra vidit etas: quibus sanctus, quamque, Deo fuerit acceptus, demonstratur aperte: & quæ ad obseruandam eternitatem vir magnus & totus Dei exegerit. Poscebat hominis altitudo longiorem orationem: materia suppeditabat, quam ingentia implere volumina. Ego verò morè illorum, qui paucis calculis innumerabiliu ferme reru summam complectuntur, his paucis exegi. Defecissent aliter latera, & lingua compressa obmutuisset: obseruatiatque benè merito ratiata apud te est, vt cum intelligis quæ etiam eternitatem permereri, ilico tua bonitate id confirmes. Iam

Summa virtutum sancti Leopoldi.

URIVS
guber
nobis
RVIII
5

S. Leopoldi nomen quam sit celebre.

virtutes ipsius Leopoldi, quas creator omnium etiam miraculis comprobavit, ab Dei Vicario, qui solus in terris es, ascribere in numero sanctorum iure meritoque, exposcit expectatque. Ad quemcumque enim loca Leopoldi nomen pervenerit, pro sacrosancto veneratur & colitur. idque non simpliciter, prout a nonnullis fieri consuevit, sed in debili atque inviolabili titulo sanctus Leopoldus appellatur & pro sancto habetur. Queritur tamen per laudabilem consuetudinem solennitateque, a sacrosancta Ecclesia introducta, S. T. natus, quo absque, nil tutum, nil stabile, nil denique sanctum creditur. Idcirco mea oratione non existimes velim. Nam in primis Christianissimus fidei nostre totius religionis orthodoxe verus, legitimus, indubitatus defensor Fridericus Imperator Augustus, a quo eius bonitate nihil adhuc properam peti audiuimus: nec vero idcirco tantum, quod ex sanctissima Leopoldi familia Australi ducat originem, venerat etiam ut Deus in suis gloriatur creaturis, eius filius Maximilianus Austriae ac Burgundiae Archidux inuictissimus, patrem sortitus est Caesar. Sic in clytus Hungarorum ceterique Principes catholici illarum provinciarum, & denique, omnes eorum populi, tui, vocemque sanctitatis tuae sibi cupiunt, prestolantur, expectantque. Quid enim tibi testibus magis in mundo dari possit non video. Magna profecto res est, ut mortali Deo propitio & fauente, gloriosissimos & caelestes titulos benefacendo sibi quaeramus. Iam tempus est, iam te sic velle conspiciamus & tenemus omnes: ut tua videlicet haec laesti voce Leopoldus, qui cum iam in caelis sanctus sit, etiam in terris sanctus esse deus res sanctissimo tuo decreto, longa hominum expectatione optato. Diu mortalibus in augmentum fidei, in monumenta Romani & Ecclesiastici ritus, in gloriae aeternitatis nimio ardore exposcit, & ut benefactis longo labore quaerita iam premia declaramus.

Rogatur, cum in numerum Sanctorum referri.

Extat alius liber de innumeris miraculis & canonizatione eius, per Reverendum patrem, dominum Iohannem Franciscum de Pauinis conscriptus, ad quem lecturam remittimus.

VITA S. OTHMARI ABBATIS, AVTHORIS VV ALAFRIDO ABBATE AVGIENSI. PRAEFATIO AVTHORIS.

Hos libellos inveni et lector Tomo V. 16. Octobris.

Initis duobus libellis, quos de vita & virtutibus beatissimi Galli confessoris, iuxta fidem, quae vel scripto, vel dicto ad nos usque venerat, verere potius, quam lepidè, composuimus: iubentibus vobis, fratres sanctissimi, qui in cenobio eiusdem sancti patris constituti, seruatoris eius, quem in Dei rebus habuit, sancti strenuitate propositi speciem exhibetis, libet subnectere eam relationem, quae de sancti patris Othmari studijs & virtutibus, per eius merita ostensis, vestra assertionem & cura literis est mandata veracibus. Quae cum sit veritate plena, ratione perspicua, non ob aliud a nobis est iterata, nisi quia charissimus frater Cosbertus, qui idem opusculum edidit, cuius charitati quicquam negare nec volumus, nec debemus, id ut fieret postulavit, immo praecipit, quem etiam in hac occupatione instantissimum erga deum sine tadio laeti sustinuumus. Itaque lectori credulo sufficiat haec abbreviatio nostra: incredulus autem qui fuerit, ad eam conscriptionem quam sequimur, recurrens, multiplici ad stipulationem testium conuentus, ad fidem si gratus est, segnis non erit.

HISTORIA.

Vt vir Dei Othmarus pro sanctitate vitae, cellulae sancti Galli sit praefatus, & regia auctoritate regularem inibi vitam instituerit. Cap. I.

Novemb. 16.

S. Othmarus in Rhetia degens, sacerdotio initiatur.

LITVR Othmarus genere Alemannorum oriundus, aetate puerili a fratre suo Rhetia Curiensem perducitur: est: & in seruitio Victoris, earundem partium Comitum, multo tempore constitutus, & literarum scientia sublimatus, virtutum sectator, morumque laudabilium professor, sacerdotij gradum ascendit: & a supra dicto Comite benigne retentus, cuidam titulo sancti Floriani confessoris praefatus est. Cumque morum eius probitas, & sanctae vitae munditia longè lateque plurimum aures dulci rumore respergeret, Vualdramus quidam, qui sibi vastitatem cremi, in qua sanctus Gallus